

Nr 840.

Av herr **Pettersson** i Rosta m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 266, angående anslag till statens arbetslöshetskommission, reservarbeten och kontantunderstödsverksamhet m. m.*

I proposition nr 266 angående anslag till statens arbetslöshetskommission, reservarbeten och kontantunderstödsverksamhet m. m. förutsattes, att genomsnittantalet anmälda arbetslösa under nästa budgetår kommer att hålla sig omkring 25,000. Av dessa räknas med att 19,000 äro omedelbart hjälpbehövande, och då den rent kommunala hjälpverksamheten anses knappast kunna komma att överstiga 5,000 man, beräknas den statliga hjälpverksamheten genom arbetslöshetskommissionen komma att avse i genomsnitt 14,000 personer under budgetåret. Därvid bör enligt departementschefens mening i genomsnitt satsas 5,100 man i statliga reservarbeten och 3,500 man i statskommunala reservarbeten. Genom kontantunderstödsverksamhet och ungdomshjälp skulle då i genomsnitt komma att bispringas 5,400 man.

Såväl av förevarande proposition som av proposition nr 265, till vilken departementschefen hänvisar i vissa avseenden framgår, att arbetslösheten glädjande nog minskats kraftigt i flertalet kommuner. Sålunda utgjorde antalet kommuner med minst 2 procent arbetslösa den 31 december 1933 icke mindre än 760 stycken för att ett år senare reduceras till 361 och den 31 mars innevarande år till 124. Antalet arbetslösa är dock med hänsyn till konjunkturerna fortfarande anmärkningsvärt högt, varvid vissa s. k. arbetslöshetscentra med höga procenttal av permanent arbetslösa äro särskilt framträdande.

Man frågar sig, om det icke skulle vara möjligt att i nuvarande läge med kännbar brist på arbetskraft i en hel del jordbruksbygder vidtaga effektivare åtgärder än hittills skett för att underlätta förflyttning av arbetskraft från överskottsområden till underskottsområden och därigenom påskynda anpassningen efter de gynnsammare konjunkturförhållandena. Det framgår av redogörelserna, att en mycket stor del av de arbetslösa tillhöra de yngre årsklasserna, varför övergång till ett nytt yrkesområde med hjälp av bidrag av arbetslöshetsmedel icke borde kunna anses utesluten, eventuellt efter någon härför lämpad kortare praktisk utbildning. Överflyttning av arbetskraft äger redan nu rum men torde icke kunna väntas erhålla större omfattning utan bidrag, då dessa arbetare vanligen icke besitta sådan vana vid jordbruksarbete i södra och mellersta Sverige, att de utan utbildning kunna godkännas som fullgod arbetskraft.

Skulle det inträffa, att arbetslöshetshjälp under sommaren i någon form utgår till den del av klientelet, som bör kunna hänvisas till jordbruksarbete, måste detta betecknas såsom direkt stridande mot syftet med den förda arbetslöshetspolitiken. Det är även av vikt att tillse, att t. ex. vägarbeten, vilka utföras

som statliga eller statskommunala reservarbeten, avbrytas under jordbrukets högsäsong. Vägstyrelserna i orten, där efterfrågan på arbetskraft för jordbruket gör sig gällande, borde för övrigt uppmanas att anpassa arbeten såväl i egen regi som på entreprenad, vilka utföras med bidrag av statsmedel, på ett sådant sätt att de i minsta möjliga utsträckning komma till utförande under de tider av året då god arbetstillgång finnes inom jordbruket.

I anslutning till det anförda hemställas,

att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att av medel, som anslagits till bekämpande av arbetslösheten, anvisa erforderligt belopp till flyttnings- och utbildningsbidrag för arbetslösa, som önska övergå till jordbruksarbete i södra och mellersta Sverige.

Stockholm den 25 maj 1936.

Ivar Pettersson,
Rosta.

Anders Pettersson.

Albin Eriksson,
Toftered.

Jones Erik Andersson,
Ovanmyra.

Otto Niklasson.

A. J. Johansson,
Bro.
